

[Agerschou]

gen blive en pæn del større. Om ikke andet har de to socialministre hr. Bent Rold Andersen og hr. Palle Simonsen været totalt enige om, at socialforvaltningerne i kommunerne sandelig ikke skal have det for let, de skal helst have det så kaotisk som muligt.

For at gå lidt nærmere ind på det, skal jeg prøve på at gennemgå nogle af de nye uklarheder, der er opstået via socialministerens initiativer.

For det første står der i flertalsindstillingen, at ændringen først og fremmest vil berøre unge i aldersgruppen 18–21 år, der ikke selv er forsørgere. »Først og fremmest«, hvad betyder det? Jeg vil gerne spørge socialministeren: hvem er det helt præcist over 21 år, der også i givet fald kan blive omfattet af reglen?

Der står i ændringsforslaget, at man skal bruge reglen, hvis den pågældende ikke hidtil har haft indtægter. Hvad betyder det? Hvor længe skal man have arbejdet for at have haft indtægter? Er det nok med 1 uge, eller skal man op på 14 dage? Hvordan skal kommunerne vurdere det problem?

I bemærkningerne til ændringsforslaget står et sted:

»Sigtet er således at undgå, at kontanthjælpen til hjemmeboende unge arbejdsløse er højere end ydelserne til den hjemmeboende uddannelsessøgende i samme alder.«

Hvad er »ydelserne« for noget? Mener socialministeren – det tror jeg ikke – at det er både uddannelsesstøtte, altså stipendiedelen, og statslånene? Ellers kan jeg ikke forstå, at det pågældende udtryk står i flertal.

Der er kommet en undtagelsesbestemmelse ind. Udeboende studerende kan man give et særligt tilskud til høje boligudgifter, dog forudsat at den unge har haft en rimelig grund til at flytte hjemmefra. Som rimelig grund bliver angivet »f.eks. af hensyn til uddannelse eller på grund af forholdene i hjemmet«. Hvad er det for nogle forhold, der skal være afgørende for det? Hvad betyder det? Betyder det, at hvis min dreng bliver 18 år og jeg beder ham om at flytte hjemmefra, er det tilstrækkelig grund til, at min dreng kan søge at få boligudgiften dækket på en socialforvaltning som udeboende?

Det værste i den regel synes jeg nok er, at socialforvaltningerne nu bliver pålagt at snage i, hvorfor unge flytter hjemmefra. Socialforvaltningerne skal vurdere, om det er rime-

ligt eller ej. Ændringsforslaget vil således øge den umyndiggørelse af mennesker, der i forvejen i stigende grad sker på bistandskontorerne, og det sker i høj grad som følge af den borgerlige regerings initiativer.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge, om den rimelige grund til at flytte hjemmefra også dækker, at man er blevet voksen, at man f.eks. er blevet 21 år og flytter hjemmefra, fordi det gør andre 21-årige. Er det rimelig grund til, at en socialforvaltning kan dække en høj boligudgift?

Som jeg har oplevet det, må jeg indrømme, at det for socialdemokratiet har været en llinedans på torne. Endnu den dag i dag fatter jeg ikke, hvad socialdemokratiet egentlig mener. Nu vil jeg ikke fratage fru Aase Olsen fra det radikale venstre forretten til at læse alt det op, de to socialdemokratiske ordførere, der har været på sagen, har sagt, men jeg kan ikke se nogen sammenhæng mellem deres tidligere ordførertaler og de forskellige former for udtalelser, vi har hørt både under udvalgsarbejdet og for så vidt også fra talerstolen i dag.

Jeg tror, hr. Taanquist på et tidspunkt sagde, at socialdemokratiet fra første færd har taget afstand fra de 1.700 kr. Sådan husker jeg det ikke. Jeg husker, at der mindst gik 4 måneder, før der var en enkelt socialdemokrat, der overhovedet ytrede sig om problemet. Jeg vil gerne stille et spørgsmål til hr. Taanquist: hvad er socialdemokratiets holdning i dag? Er I enige med SF og VS i, at unge skal behandles på præcis samme måde som andre mennesker, når de søger kontanthjælp på bistandskontoret, eller er I uenige i det synspunkt? Hvad er socialdemokratiets holdning hertil?

Tove Niemann (FP):

Forvirringen ude omkring i kommunerne angående udbetaling af kontanthjælp til unge har været stor. Derfor udsendte den socialdemokratiske socialminister et ungdomscirkulære – som ikke gjorde forvirringen mindre. Sammenslutningen af sociale udvalg har tilkendegivet, at det var nødvendigt med faste retningslinjer at arbejde efter. Det vil sige, at lovgivning var nødvendig. Fremskridtspartiet vil stemme for det af socialministeren stillede ændringsforslag.